

ЗАКОН
О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА О ВАЗДУШНОМ
САОБРАЋАЈУ ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И
ВЛАДЕ ДРЖАВЕ КУВАЈТ

Члан 1.

Потврђује се Споразум о ваздушном саобраћају између Владе Републике Србије и Владе Државе Кувајт, сачињен 10. априла 2011. године, у Кувајту, у оригиналу на српском, арапском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Споразума о ваздушном саобраћају између Владе Републике Србије и Владе Државе Кувајт у оригиналу на српском језику гласи:

**СПОРАЗУМ
О
ВАЗДУШНОМ САОБРАЋАЈУ
ИЗМЕЂУ
ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
И
ВЛАДЕ ДРЖАВЕ КУВАЈТ**

Влада Републике Србије и Влада Државе Кувајт (у даљем тексту: „стране уговорнице”);

Будући да су потписнице Конвенције о међународном цивилном ваздухопловству, отворене за потписивање у Чикагу 7. децембра 1944. године;

Имајући у виду да је Република Србија потписала, дана 29. јуна 2006. године, Мултилатерални споразум о успостављању заједничког европског ваздухопловног подручја (у даљем тексту: ЕСАА споразум¹);

У жељи да закључе споразум ради успостављања и обављања ваздушног саобраћаја између својих односних територија и даље;

Потврђујући значај ваздушног саобраћаја за стварање и очување пријатељства, разумевања и сарадње између народа двеју земаља;

У жељи да омогуће развој међународног ваздушног саобраћаја;

Договориле су се о следећем:

ДЕФИНИЦИЈЕ

Члан 1.

1. За потребе овог споразума, ако другачије није утврђено:

а) израз „надлежни орган за ваздушни саобраћај” означава, за Републику Србију, Директорат цивилног ваздухопловства Републике Србије, а за Државу Кувајт, Генерални директорат за цивилно ваздухопловство, или, у оба случаја, свако друго лице или тело, овлашћено да обавља функције на које се односи овај споразум;

б) израз „Конвенција” означава Конвенцију о међународном цивилном ваздухопловству, отворену за потписивање у Чикагу 7. децембра 1944. године, и укључује:

- сваку измену, која је ступила на снагу сходно члану 94 (а) Конвенције, а ратификовале су је обе стране уговорнице; и
- сваки анекс или сваку његову измену, усвојену према члану 90. Конвенције, ако је тај анекс или измена на снази за обе стране уговорнице;

в) израз „Споразум” означава овај споразум, Анекс приложен уз Споразум, који чини његов саставни део и сваки протокол којим се мења овај споразум или Анекс;

¹Мултилатерални споразум између Европске Заједнице и њених држава чланица, Републике Албаније, Босне и Херцеговине, Републике Бугарске, Републике Хрватске, Бивше југословенске републике Македоније, Републике Исланд, Републике Црне Горе, Краљевине Норвешке, Румуније, Републике Србије и Мисије привремене управе Уједињених нација на Косову¹ о успостављању Заједничког европског ваздухопловног подручја

г) израз „одређени авио-превозилац” означава сваког авио-превозиоца кога је једна страна уговорница одредила писменим обавештењем упућеним другој страни уговорници, у складу са чланом 3. овог споразума, као авио-превозиоца који ће обављати уговорени саобраћај на линијама утврђеним у складу са чланом 2. овог споразума;

д) израз „уговорени саобраћај” означава међународни редовни ваздушни саобраћај на линијама одређеним у Анексу овог споразума у циљу превоза путника и робе, одвојено или у комбинацији;

ђ) израз „капацитет”, у односу на ваздухоплов, означава плаћени терет тог ваздухоплова који се превози на једној линији или делу линије, а у односу на уговорени саобраћај, означава капацитет ваздухоплова који се користи у том саобраћају, помножен фреквенцијом обављања саобраћаја тог ваздухоплова у одређеном периоду, на једној линији, или делу линије;

е) израз „територија” има значење из члана 2. Конвенције;

ж) изрази „ваздушни саобраћај”, „међународни ваздушни саобраћај”, „авио-превозилац” и „заустављање у некомерцијалне сврхе” имају значења која су одређена чланом 96. Конвенције;

з) израз „тарифа” означава цене које се плаћају за превоз путника, пртљага и робе и услове према којима се те цене примењују, укључујући и цене и услове за агенцијске и друге помоћне услуге које обавља авио-превозилац у вези са ваздушним саобраћајем, изузимајући накнаду и услове за превоз поште;

и) израз „накнаде корисника” означава накнаде које су уведене авио-превозиоцима за коришћење аеродрома, средстава за ваздушну пловидбу, или средстава или услуга за ваздухопловну безбедност и обезбеђивање у ваздухопловству, укључујући и остала средства и услуге с тим у вези.

2. Називи чланова овог споразума ни на који начин не ограничавају, нити проширују значења било које одредбе овог споразума.

ДАВАЊЕ ПРАВА

Члан 2.

1. Свака страна уговорница даје другој страни уговорници права утврђена овим споразумом, како би својим одређеним авио-превозиоцима омогућила успостављање и обављање уговореног саобраћаја на линијама утврђеним у Анексу овог споразума.

2. Одређени авио-превозиоци сваке стране уговорнице имају следећа права:

а) да лете без слетања преко територије државе друге стране уговорнице;

б) да слећу на територију државе друге стране уговорнице у некомерцијалне сврхе; и

в) да при обављању уговореног саобраћаја слећу на територију државе друге стране уговорнице у местима утврђеним Анексом овог споразума, ради укрцавања и/или искрцавања путника и робе у међународном саобраћају, одвојено или у комбинацијама.

3. Одредбе става 2. овог члана не дају право одређеном авио-превозиоцу државе једне или друге стране уговорнице да укрцава путнике или утовара робу који се превозе уз надокнаду између места на територији државе друге стране уговорнице.

ОДРЕЂИВАЊЕ АВИО-ПРЕВОЗИЛАЦА И ИЗДАВАЊЕ ДОЗВОЛА

Члан 3.

1. Свака страна уговорница има право да одреди једног или више авио-превозилаца за обављање уговореног саобраћаја и да повуче или измени обавештење о одређивању било ког авио-превозиоца, или да једног одређеног авио-превозиоца замени другим. Наведеним одређењем утврђује се обим овлашћења сваког авио-превозиоца у погледу обављања уговореног саобраћаја. Одређивање или измена одређења врши се писменим путем између надлежног органа за ваздушни саобраћај државе стране уговорнице која је одредила авио-превозиоца и надлежног органа за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице.

2. По пријему обавештења о одређивању, надлежни орган за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице, сходно одредбама овог члана, без одлагања издаје тако одређеним авио-превозиоцима дозволе за обављање саобраћаја.

3. Надлежни орган за ваздушни саобраћај државе једне стране уговорнице може, пре издавања дозволе за обављање саобраћаја, да захтева од авио-превозиоца кога је одредила друга страна уговорница да докаже да испуњава услове прописане законима и прописима које органи државе те стране уговорнице примењују за обављање међународног ваздушног саобраћаја, у складу са Конвенцијом.

4. Свака страна уговорница има право да одбије издавање дозволе за обављање ваздушног саобраћаја, наведене у овом члану, или да одређеном авио-превозиоцу пропише услове које сматра неопходим за коришћење права утврђених у члану 2. овог споразума, ако није уверена да:

а) у случају одређеног авио-превозиоца Републике Србије, да Република Србија или њени држављани имају власништво знатнијег обима и стварну контролу над тим авио-превозиоцем.

б) у случају одређеног авио-превозиоца Државе Кувајт, да Држава Кувајт или њени држављани имају власништво знатнијег обима и стварну контролу над тим авио-превозиоцем.

5. Авио-превозилац, одређен и овлашћен према одредбама овог члана, може да отпочне обављање уговореног саобраћаја, ако је на снази ред летења утврђен према одредбама члана 13. овог споразума и ако је утврђена тарифа према одредбама члана 14. овог споразума.

ПОВЛАЧЕЊЕ И ОБУСТАВА ДОЗВОЛА ЗА ОБАВЉАЊЕ САОБРАЋАЈА

Члан 4.

1. Надлежни орган за ваздушни саобраћај сваке стране уговорнице има право да повуче дозволу за обављање саобраћаја, да обустави коришћење права утврђених у члану 2. овог споразума, или да пропише услове потребне за коришћење тих права авио-превозиоцу кога је одредила друга страна уговорница у следећим случајевима:

а) ако авио-превозилац не испуњава услове прописане законима и прописима које ти органи оправдано примењују за обављање међународног ваздушног саобраћаја, у складу са Конвенцијом;

б) ако није уверена да:

- у случају одређеног авио-превозиоца Републике Србије, да Република Србија или њени држављани имају власништво знатнијег обима и стварну контролу над тим авио-превозиоцем;

- у случају одређеног авио-превозиоца Државе Кувајт, да Држава Кувајт или њени држављани имају власништво знатнијег обима и стварну контролу над тим авио-превозиоцем.

в) ако се тај авио-превозилац не придржава закона и прописа државе стране уговорнице која даје та права;

г) ако авио-превозилац на неки други начин не обавља саобраћај у складу са условима прописаним овим споразумом, посебно у складу са одредбама чланова о ваздухопловној безбедности и обезбеђивању у ваздухопловству;

2. Ако непосредно повлачење дозволе за обављање саобраћаја, обустава права или увођење услова наведених у ставу 1. овог члана није неопходно ради спречавања даљег кршења закона и прописа, то право се користи тек после консултација са другом страном уговорницом, у складу са чланом 16. овог споразума.

3. У случају једностраног поступка било које стране уговорнице у складу са одредбама овог члана, остала права из овог споразума која имају обе стране уговорнице неће бити повређена.

ПРИНЦИПИ КОЈИМА СЕ УРЕЂУЈЕ ОБАВЉАЊЕ УГОВОРЕНОГ САОБРАЋАЈА

Члан 5.

1. Свака страна уговорица обезбеђује правичне и једнаке могућности одређеним авио-превозиоцима држава страна уговорница за слободно надметање приликом обављања међународног ваздушног саобраћаја утврђеног овим споразумом.

2. Нема ограничења у погледу капацитета, броја фреквенција и типа ваздухоплова које користе одређени авио-превозиоци обе стране уговорнице у било којој врсти ваздушног саобраћаја (путничком, робном, одвојено или у комбинацији).

3. Свака страна уговорница дозвољава одређеним авио-превозиоцима да одреде фреквенцију и капацитет које нуде у уговореном саобраћају. Сходно овом члану, ниједна страна уговорница једнострано не ограничава обим саобраћаја, фреквенцију или редовност услуга, нити тип ваздухоплова које користе одређени авио-превозиоци државе друге стране уговорнице, осим ако се то не захтева из царинских, техничких и оперативних разлога или разлога који се односе на заштиту животне средине, сходно јединственим условима, прописаним чланом 15. Конвенције.

ПРИМЕНА ЗАКОНА И ПРОПИСА

Члан 6.

1. Закони и прописи државе једне стране уговорнице којима се уређује улазак, боравак и одлазак са њене територије ваздухоплова који обављају међународни ваздушни саобраћај или ваздушни саобраћај и навигација тих ваздухоплова док су на њеној територији, примењују се и на ваздухоплове одређених авио-превозилаца друге стране уговорнице.

2. Закони и прописи државе једне стране уговорнице који се односе на улазак, боравак и одлазак са њене територије путника, пртљага, посаде и робе,

као што су формалности које се односе на улазак, излазак, исељење, усељење, пасоше, царину и валуту, као и на здравствене мере, примењују се на путнике, пртљаг, посаду и робу који се превозе ваздухопловом одређеног авио-превозиоца државе друге стране уговорнице, док су на њеној територији.

3. Ниједна страна уговорница не може да одобри својим или другим авио-превозиоцима веће погодности у примени закона и прописа у односу на одређене авио-превознике друге стране уговорнице.

4. Путници, пртљаг и роба у директном транзиту преко територије државе једне стране уговорнице, који не напуштају простор на аеродрому намењен за ту сврху, подлежу само упрошћеној контроли, осим у погледу мера обезбеђивања у ваздухопловству, мера против насиља, ваздушног пиратства и кријумчарења контролисаних дрога и радиоактивног материјала. Пртљаг и роба у директном транзиту ослобођени су увозних дажбина и других сличних такса.

ПРИЗНАВАЊЕ ПОТВРДА И ДОЗВОЛА

Члан 7.

1. Потврде о пловидбености, потврде о оспособљености и дозволе које је издала или признала једна страна уговорница, а чија важност није истекла, признаје као важеће и друга страна уговорница за потребе обављања саобраћаја предвиђеног овим споразумом, под условом да су захтеви према којима су те потврде или дозволе издате или признате једнаки или већи од минималних стандарда који су утврђени или могу да се утврде у складу с Конвенцијом. Свака страна уговорница има право да одбије да призна, за летове изнад своје територије, потврде о оспособљености и дозволе које је држављанима њене државе издала или признала друга страна уговорница, или нека друга држава.

2. Ако би права или услови из дозвола или потврда наведених у ставу 1. овог члана, које издаје надлежни орган за ваздушни саобраћај једне стране уговорнице сваком лицу или одређеном авио-превозиоцу, или ваздухоплову који обавља уговорени ваздушни саобраћај на одређеним линијама, допустили да се разликују од стандарда утврђених Конвенцијом, а да је та разлика забележена при Међународној организацији за цивилно ваздухопловство, надлежни орган за ваздушни саобраћај друге стране уговорнице може да захтева, у складу са чланом 16. овог споразума, консултације са надлежним органом за ваздушни саобраћај те стране уговорнице, како би се уверили да је та процедура за њих прихватљива. Немогућност да се постигне задовољавајући споразум ствара основу за примену члана 4. овог споразума.

ВАЗДУХОПЛОВНА БЕЗБЕДНОСТ

Члан 8.

1. Свака страна уговорница може, у свако доба да захтева, у складу са чланом 16. овог споразума, консултације у вези са стандардима безбедности у свакој области која се односи на ваздухопловне објекте, посаду, ваздухоплове или њихово коришћење, које је усвојила друга страна уговорница. Консултације се одржавају у року од тридесет (30) дана од дана подношења тог захтева.

2. Ако, после консултација, једна страна уговорница установи да друга страна уговорница ефикасно не примењује стандарде сигурности у било којој од области, из става 1. овог члана, који су једнаки или већи од минималних стандарда утврђених у то време према Конвенцији, прва страна уговорница обавештава другу страну уговорницу о тим налазима и мерама које сматра потребним да би се усагласили са тим минималним стандардима, а та друга

страна уговорница предузима одговарајуће мере за усаглашавање. Ако друга страна уговорница не предузме одговарајуће мере у року од петнаест (15) дана, или у дужем року који може да се договори, ствара се основ за примену члана 4. овог споразума.

3. И поред обавеза наведених у члану 33. Конвенције, договорено је да сваки ваздухоплов који користи одређени авио-превозилац државе једне стране уговорнице на линијама за територију или са територије државе друге стране уговорнице може, док је на територији државе друге стране уговорнице, да буде подвргнут прегледу овлашћених представника државе друге стране уговорнице, на ваздухоплову и око ваздухоплова, ради провере важности докумената ваздухоплова и прегледа стања ваздухоплова и његове опреме (у овом члану названом „преглед на платформи”), под условом да то не доводи до неоправданог кашњења.

4. Ако било који такав преглед на платформи или низ прегледа на платформи проузрокује:

а) озбиљну забринутост да неки ваздухоплов или коришћење неког ваздухоплова није у складу са минималним стандардима утврђеним у то време према Конвенцији, или

б) озбиљну забринутост да постоји недостатак ефикасног одржавања и спровођења стандарда безбедности утврђених у то време према Конвенцији,

страна уговорница која врши преглед може, у смислу члана 33. Конвенције, да закључи да захтеви према којима су потврде ваздухоплова или дозволе посаде тог ваздухоплова издати или признати, или да захтеви према којима тај ваздухоплов саобраћа нису једнаки или већи од минималних стандарда утврђених према Конвенцији.

5. У случају да представник одређеног авио-превозиоца не дозволи приступ за потребе обављања прегледа на платформи ваздухоплова коју користи одређени авио-превозилац државе једне стране уговорнице у складу са одредбама овог члана, друга страна уговорница може слободно да закључи да се јавља озбиљна забринутост наведена у ставу 4. овог члана и да поступи у смислу става 4. овог члана.

6. Свака страна уговорница задржава право да одмах обустави или измени дозволу за обављање саобраћаја авио-превозиоцу државе друге стране уговорнице у случају да прва страна уговорница закључи, било на основу прегледа на платформи, одбијања приступа ради прегледа на платформи, консултација или на неки други начин, да је непосредан поступак неопходан ради безбедности обављања саобраћаја једног авио-превозиоца.

7. Примена поступка из овог члана престаје када престану да постоје разлози за њихово предузимање.

ОБЕЗБЕЂИВАЊЕ У ВАЗДУХОПЛОВСТВУ

Члан 9.

1. У складу са својим правима и обавезама према међународном праву, стране уговорнице поново потврђују да њихова обавеза да обезбеђују цивилно ваздухопловство од незаконитих радњи, представља саставни део овог споразума. Без ограничавања њихових права и обавеза према међународном праву, стране уговорнице посебно поступају у складу са одредбама Конвенције о кривичним делима и неким другим актима извршеним у ваздухоплову, потписане у Токију 14. септембра 1963. године, Конвенције о сузбијању незаконитих отмица ваздухоплова, потписане у Хагу 16. децембра 1970. године,

Конвенције о сузбијању незаконитих аката уперених против безбедности цивилног ваздухопловства, потписане у Монтреалу 23. септембра 1971. године, Протокола о сузбијању незаконитих аката уперених против безбедности међународних аеродрома, потписаног у Монтреалу 24. фебруара 1988. године и било које друге конвенције о обезбеђивању у ваздухопловству, која је обавезујућа за обе стране уговорнице.

2. Стране уговорнице, на захтев, пружају једна другој сву потребну помоћ ради спречавања незаконитих отмица цивилних ваздухоплова и других незаконитих радњи уперених против безбедности тих ваздухоплова, њихових путника и посада, аеродрома и уређаја за ваздушну пловидбу и било које друге опасности по обезбеђивање у цивилном ваздухопловству.

3. Стране уговорнице у међусобним односима поступају у складу са одредбама о обезбеђивању у ваздухопловству које је утврдила Међународна организација за цивилно ваздухопловство у Анексу уз Конвенцију, у мери у којој се одредбе о обезбеђивању у ваздухопловству примењују на стране уговорнице и захтевају да корисници ваздухоплова у њиховом регистру или корисници ваздухоплова чије је седиште или стално боравиште на територији њихове државе, као и корисници аеродрома на њиховој територији, поступају у складу са одредбама о обезбеђивању у ваздухопловству.

4. Свака страна уговорница се слаже да од корисника ваздухоплова може да захтева да поштује одредбе о обезбеђивању у ваздухопловству, наведене у овом члану, које друга страна уговорница захтева за улазак на територију, за време боравка или одласка са територије државе те друге стране уговорнице. Свака страна уговорница обезбеђује да се на територији њене државе ефикасно примењују мере заштите ваздухоплова и прегледа путника и њиховог ручног пртљага и обављање одговарајућих прегледа посаде, пртљага, робе и залиха ваздухоплова, пре и за време укрцавања или утовара. Свака страна уговорница позитивно разматра сваки захтев друге стране уговорнице за примену посебних мера обезбеђивања у ваздухопловству због одређене претње.

5. У случају појаве инцидента или претње инцидентом незаконите отмице цивилног ваздухоплова, или других незаконитих радњи уперених против безбедности тих ваздухоплова, њихових путника и посада, аеродрома или уређаја за ваздушну пловидбу, стране уговорнице помажу једна другој тако што олакшавају комуникације и предузимају друге одговарајуће мере намењене за брзо и безбедно окончање инцидента, или претње инцидентом.

6. Свака страна уговорница предузима мере које сматра неопходним да би обезбедила да ваздухоплов државе друге стране уговорнице који је отет или подвргнут другој незаконитој радњи усмереној против безбедности истог, а приземљен је на њеној територији, буде задржан, сем уколико је одлазак са те територије неопходан ради заштите живота путника и посаде.

7. У случају када једна страна уговорница оправдано сматра да се друга страна уговорница не придржава одредаба о обезбеђивању у ваздухопловству из овог члана, надлежни органи за ваздушни саобраћај државе те стране уговорнице могу захтевати хитне консултације са надлежним органима за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице. Ако се у року од петнаест (15) дана након подношења захтева не постигне задовољавајући договор, стварају се основе за примену члана 4. овог споразума. У хитном случају, једна страна уговорница може да предузме привремене мере пре истека наведеног периода. Свака мера предузета у складу са одредбама овог става престаје да важи када престану да постоје разлози за њено предузимање.

КОМЕРЦИЈАЛНЕ АКТИВНОСТИ

Члан 10.

1. Одређени авио-превозиоци једне државе стране уговорнице имају право да отворе своја представништва на територији државе друге стране уговорнице у циљу промоције ваздушног саобраћаја и продаје превозних докумената, као и продаје других споредних производа и пружања услуга потребних за обављање ваздушног саобраћаја, у складу са националним законима и прописима државе те стране уговорнице.
2. Одређени авио-превозиоци сваке државе стране уговорнице могу да, у складу са законима и прописима државе друге стране уговорнице који се односе на улазак, боравак и запошљавање, доведу и држе на територији државе друге стране уговорнице руководеће, комерцијално, оперативно, продајно, техничко и друго особље и представнике неопходне за потребе обављања ваздушног саобраћаја.
3. Захтеви у погледу представника и особља из става 2. овог члана могу да се остваре, по избору одређеног авио-превозиоца, довођењем сопственог особља било које националности или коришћењем услуга било ког другог авио-превозиоца, организације или предузећа које послује на територији државе друге стране уговорнице и које је овлашћено за пружање наведених услуга на територији државе друге стране уговорнице.
4. Свака страна уговорница даје одређеним авио-превозиоцима друге стране уговорнице право да, непосредно или преко својих агената, учествују у продаји услуга у ваздушном саобраћају и са њима повезаним производима и услугама на територији државе друге стране уговорнице, у локалној или било којој другој конвертибилној валути, у складу са законима и прописима те стране уговорнице, тако да свако лице може да купи такве превозне услуге и са њима повезане производе и услуге. Одређени авио-превозници, у те сврхе, имају право да користе сопствена превозна документа.
5. Одређени авио-превозиоци једне стране уговорнице имају право да локалне трошкове на територији државе друге стране уговорнице плаћају у локалној или, ако је то у складу са прописима о девизном пословању државе друге стране уговорнице, у било којој другој слободно конвертибилној валути.
6. Свака страна уговорница даје одређеним авио-превозиоцима друге стране уговорнице право да, на захтев, слободно пренесу вишак прихода над трошковима које је авио-превозилац остварио на територији државе прве стране уговорнице продајом превозних докумената, продајом осталих споредних производа и услуга, као и камате од тих прихода (укључујући и камате на улоге положене у ишчекивању преноса), у складу са прописима о девизном пословању државе стране уговорнице на чијој територији је приход остварен.
7. Пренос се врши у било којој конвертибилној валути, у складу са прописима о девизном пословању државе стране уговорнице на чијој је територији приход остварен. Такав пренос се врши на основу званичног курса или, уколико нема званичног курса, на основу преовлађујућег курса на тржишту који важи за текућа плаћања.
8. Ако једна страна уговорница уведе ограничења на пренос вишка прихода који остваре одређени авио-превозиоци државе друге стране уговорнице, друга страна уговорница има право да уведе иста ограничења авио-превозиоцима државе прве стране уговорнице.

9. У случају да постоји посебни споразум између страна уговорница о избегавању двоструког опорезивања или преносу финансијских средстава, важе одредбе тог споразума.

ОСЛОБАЂАЊЕ ОД ПЛАЋАЊА ЦАРИНСКИХ ДАЖБИНА И ТАКСА

Члан 11.

1. Ваздухоплови које у међународном ваздушном саобраћају користи одређени авио-превозилац једне или друге стране уговорнице, као и њихова редовна опрема, резервни делови (укључујући моторе), залихе горива и мазива, опрема за одржавање ваздухоплова, алати који се користе за одржавање ваздухоплова, потрошне техничке залихе, залихе које су на ваздухоплову (укључујући храну, пиће, дуван и друге производе који се нуде или продају путницима за време лета), ослобођени су свих увозних дажбина, директних или индиректних такса, трошкова прегледа и контроле и осталих плаћања, по доласку на територију државе друге стране уговорнице, под условом да та опрема и те залихе остану на ваздухопловима док не напусте територију државе те стране уговорнице.

2. Од истих дажбина и плаћања, изузев накнада за учињене услуге ослобађају се:

а) залихе ваздухоплова унете на ваздухоплов на територији државе једне или друге стране уговорнице које су намењене за коришћење на ваздухопловима које авио-превозиоци државе друге стране уговорнице користе у међународном ваздушном саобраћају;

б) опрема и резервни делови (укључујући моторе) и други предмети наведени у ставу 1. овог члана, унети на територију државе једне стране уговорнице ради одржавања или поправке ваздухоплова које у међународном саобраћају користе одређени авио-превозиоци државе друге стране уговорнице;

в) гориво и мазива намењени за снабдевање ваздухоплова којег у међународном ваздушном саобраћају користи одређени авио-превозилац државе друге стране уговорнице, чак и када ове залихе треба да се искористе на делу пута изнад територије државе стране уговорнице на којој су унети на ваздухоплов.

3. Редовна опрема ваздухоплова, материјали, залихе и резервни делови ваздухоплова задржани на ваздухоплову који користи одређени авио-превозилац државе једне или друге стране уговорнице могу да се искрцају на територију државе друге стране уговорнице само уз сагласност царинских органа државе те стране уговорнице. У том случају, таква опрема и предмети изузети су у складу са ставом 1. овог члана, под условом да се ставе под надзор њених царинских органа до времена док не напусте територију те стране уговорнице или се на други начин потроше, у складу са царинским прописима.

4. Потребна документа одређеног авио-превозиоца државе једне или друге стране уговорнице, укључујући авионске карте, авионске товарне листове, униформе особља, рачунаре и штампаче карата које користи одређени авио-превозилац за резервације или издавање карата, било који штампани материјал који носи ознаку одређеног авио-превозиоца и промотивни материјал који одређени авио-превозилац дели без накнаде, изузети су од царина и других увозних дажбина и такса на територији државе друге стране уговорнице.

5. Ослобођења предвиђена овим чланом односе се и на ситуације у којима одређени авио-превозиоци државе једне или друге стране уговорнице закључују споразуме са другим авио-превозиоцима о зајму или преносу на територију државе друге стране уговорнице редовне опреме и других предмета наведених у ставу 1. овог члана, под условом да и наведени други авио-превозиоци уживају иста ослобођења, која је одобрила друга страна уговорница.

НАКНАДЕ КОРИСНИКА

Члан 12.

1. Свака страна уговорница се труди да обезбеди да накнаде корисника које су њени надлежни органи увели или одбрили за увођење одређеним авио-превозиоцима друге стране уговорнице за коришћење аеродрома и уређаја и услуга за ваздушну пловидбу буду одговарајуће и оправдане. Ове накнаде се морају заснивати на „здравим економским основама“ и не смеју бити веће од оних које се наплаћују другим авио-превозиоцима који обављају слични ваздушни саобраћај.

2. Ниједна страна уговорница не даје предност, у вези са накнадама корисника, својим или другим авио-превозиоцима који обављају сличан међународни ваздушни саобраћај и не уводи или одобрава да се одређеним авио-превозиоцима друге стране уговорнице уведу накнаде корисника више од оних које наплаћује сопственим одређеним авио-превозиоцима који обављају сличан међународни ваздушни саобраћај, користећи сличан тип ваздухоплова и с тим повезане уређаје и услуге.

3. Свака страна уговорница подстиче консултације између органа надлежних за наплату накнада на њеној територији и одређених авио-превозилаца који користе уређаје и услуге и, такође, подстиче надлежне органе или тела за наплату накнада и одређене авио-превозиоце да размењују потребне информације које би омогућиле тачан увид у оправданост износа накнаде, у складу са принципима изнетим у ставу 1. овог члана. Кад год је то могуће, корисници се, у разумном року, обавештавају о предлозима измена накнада, као и значајним додатним информацијама и подацима како би им се омогућило да изразе своје ставове пре измена накнада.

ОДОБРАВАЊЕ РЕДОВА ЛЕТЕЊА

Члан 13.

1. Одређени авио-превозилац државе сваке стране уговорнице подноси ред летења на сагласност надлежним органима за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице, најкасније тридесет (30) дана пре датума отпочињања уговореног саобраћаја на утврђеним линијама. Наведени редови летења морају да садрже податке о врсти саобраћаја и ваздухопловима, фреквенцији саобраћаја и остале релевантне податке. Исти поступак се примењује и приликом сваке накнадне измене редова летења.

2. Уколико одређени авио-превозилац намерава да обавља *ad hoc* летове као додатне летове у односу на оне предвиђене редом летења, мора претходно да прибави дозволу надлежног органа за ваздушни саобраћај друге стране уговорнице, која такав захтев благодоклоно разматра.

ТАРИФЕ

Члан 14.

1. Одређени авио-превозиоци утврђују тарифе за обављање саобраћаја за, из и преко територија држава страна уговорница на разумним нивоима, при чему се дужна пажња придаје свим релевантним факторима који обухватају оперативне трошкове и очекивану добит.

2. Одређени авио-превозиоци страна уговорница нису обавезни да подносе на увид надлежним органима за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице тарифе које су утврђене у складу са ставом 1. овог члана. Без обзира на претходно наведено, свака страна уговорница има право да интервенише како би:

а) спречила утврђивање неоправдано дискриминаторних тарифа или поступака;

б) заштитила потрошаче од тарифа које су неоправдано високе или неоправдано рестриктивне, због злоупотребе водећег положаја; и

в) заштитила одређене авио-превозиоце од тарифа које су вештачки ниске због субвенција или подршке, или у уколико постоје докази, због намере елиминисања конкуренције.

3. Без обзира на претходно наведено, одређени авио-превозиоци једне стране уговорнице достављају надлежним органима за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице, на захтев, податке у вези за утврђивањем тарифа, на начин и у форми коју одреде наведени органи.

4. Ниједна страна уговорница не предузима једностране мере ради спречевања увођења или продужења тарифа коју су, за обављање међународног саобраћаја према овом споразуму, предложили за наплату, или наплаћују одређени авио-превозиоци државе једне или друге стране уговорнице. Ако једна или друга страна уговорница сматра да било која таква тарифа није у складу са ставовима изнетим у овом члану, она захтева консултације и обавештава другу страну уговорницу о разлозима свог незадовољства четрнаест (14) дана након што јој се тарифа достави на увид. Ове консултације се одржавају најкасније тридесет (30) дана по пријему захтева. Ако стране уговорнице постигну договор поводом тарифе за коју је достављено обавештење о неслагању, свака страна уговорница се труди да спроведе тај договор. Без таквог заједничког договора, тарифа не ступа на снагу, нити остаје на снази.

ДОСТАВЉАЊЕ СТАТИСТИЧКИХ ПОДАТАКА

Члан 15.

Надлежни органи за ваздушни саобраћај државе једне стране уговорнице достављају надлежним органима за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице, на њихов захтев, периодичне и друге статистичке податке који се односе на уговорени саобраћај обављен у договореном периоду.

КОНСУЛТАЦИЈЕ

Члан 16.

1. Размена мишљења се, по потреби, обавља између надлежних органа за ваздушни саобраћај страна уговорница у циљу остваривања ближе сарадње и договора по свим питањима у погледу примене Споразума.

2. Свака страна уговорница може да захтева, у свако доба, консултације са другом страном уговорницом у циљу измене и допуне овог Споразума или Анекса. Такве консултације започињу у року од 60 дана од дана пријема захтева за консултације.

ИЗМЕНЕ И ДОПУНЕ

Члан 17.

1. Сваку измену и допуну овог Споразума која је резултат консултација наведених у члану 16, одобрава свака страна уговорница у складу са својим уставним процедурама и иста ступа на снагу даном размене дипломатских нота којима се стране уговорнице обавештавају о таквом одобрењу.

2. Уколико се измена и допуна односи само на Анекс уз Споразум, консултације се обављају између надлежних органа за ваздушни саобраћај обе стране уговорнице. Када се надлежни органи договоре о новом или измењеном Анексу, договорене измене и допуне ступају на снагу када се потврде разменом дипломатских нота.

РЕШАВАЊЕ СПОРОВА

Члан 18.

1. Ако између страна уговорница дође до спора у погледу тумачења или примене овог споразума, стране уговорнице настоје, пре свега, да га реше међусобним преговорима.

2. Ако стране уговорнице не постигну споразум преговорима у року од шездесет (60) дана, спор се предаје, на захтев једне од страна уговорница, арбитражном суду. Арбитражни суд формира се на следећи начин:

а) Свака страна уговорница именује једног арбитра; уколико једна страна уговорница не номинује свог арбитра у року од шездесет (60) дана, истог номинује председник Савета Међународне организације цивилног ваздухопловства, на захтев друге стране уговорнице.

б) Трећи арбитар, који је држављанин треће државе и председава арбитражним судом, номинује се:

- договором између страна уговорница, или
- од стране председника Савета међународне организације цивилног ваздухопловства, на захтев једне или друге стране уговорнице, уколико у року од шездесет (60) дана стране уговорнице не постигну договор о именовању трећег арбитра.

3. Арбитражни суд доноси одлуке већином гласова. Одлуке су обавезујуће за обе стране уговорнице. Свака страна уговорница сноси трошкове арбитра кога је именовала, као и трошкове његовог учешћа у арбитражном поступку; трошкове председавајућег, као и све остале трошкове, деле подједнако стране уговорнице. Арбитражни суд, у сваком другом погледу, сам одређује своју процедуру.

ПРЕСТАНАК ВАЖЕЊА СПОРАЗУМА

Члан 19.

Једна или друга страна уговорница може, у свако доба, писмено да обавести другу страну уговорницу о својој намери да откаже овај споразум. Такво обавештење истовремено се доставља и Међународној организацији за

цивилно ваздухопловство. У том случају, споразум престаје да важи дванаест (12) месеци од датума када друга страна уговорница прими писмено обавештење, осим ако се обавештење о престанку важности не повуче споразумно пре истека тог рока. Ако друга страна уговорница не потврди пријем, сматраће се да је обавештење примљено четрнаестог (14.) дана по пријему обавештења од стране Међународне организације за цивилно ваздухопловство.

УСАГЛАШЕНОСТ СА МУЛТИЛАТЕРАЛНИМ СПОРАЗУМИМА

Члан 20.

У случају да ступи на снагу неки мултилатерални споразум који се односи на било које питање обухваћено овим споразумом, а који су прихватиле обе стране уговорнице, одредбе овог споразума и његовог Анекса се мењају како би се ускладиле са одредбама тог мултилатералног споразума.

РЕГИСТРАЦИЈА

Члан 21.

Овај споразум и све измене и допуне овог споразума региструју се код Међународне организације за цивилно ваздухопловство.

СТУПАЊЕ НА СНАГУ

Члан 22.

Овај Споразум ступа на снагу након испуњења унутрашњих правних захтева државе сваке стране уговорнице, које се међусобно обавештавају о испуњењу тих захтева разменом дипломатских нота.

Споразум ступа на снагу првог дана наредног месеца од дана пријема последњег обавештења.

Ступањем на снагу овог споразума, престаје да важи Споразум о ваздушном саобраћају између Социјалистичке Федеративне Републике Југославије и Државе Кувајта, потписан у Кувајту, 8 фебруара 1977. године.

У потврду чега су, доле потписани, прописно овлашћени од својих Влада, потписали овај споразум.

Сачињено у Држави Кувајт, дана 10. априла 2011. године, у два оригинална примерка, сваки на српском, арапском и енглеском језику, при чему су сва три текста подједнако аутентична. Међутим, у случају разлика у тумачењу Споразума или његовог Анекса, меродаван је текст на енглеском језику.

**ЗА ВЛАДУ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ**

Вук Јеремић, с.р.
министар спољних послова

**ЗА ВЛАДУ
ДРЖАВЕ КУВАЈТ**

Мохамед Мохсен Ал-Бусаири, с.р.
Министар комуникација и Државни
министар за послове Националне
скупштине

АНЕКС

РАСПОРЕД ЛИНИЈА

1. Авио-превозиоци које је одредила Влада Републике Србије имају право да обављају редован међународни ваздушни саобраћај у оба правца на линијама утврђеним у даљем тексту:

Места полетања	Места међуслетања	Места слетања	Места даље
Места у Републици Србији	Места која ће бити накнадно одређена	Места у Држави Кувајт	Места која ће бити накнадно одређена

2. Авио-превозиоци које је одредила Влада Државе Кувајт имају право да обављају редован међународни ваздушни саобраћај у оба правца на линијама утврђеним у даљем тексту:

Места полетања	Места међуслетања	Места слетања	Места даље
Места у Држави Кувајт	Места која ће бити накнадно одређена	Места у Републици Србији	Места која ће бити накнадно одређена

НАПОМЕНЕ

3. Одређени авио-превозиоци могу, на свим или поједним летовима, према свом избору, да:

- а) комбинују различите бројеве лета током једног обављања саобраћаја;
- б) опслужују места пре, места између и места даље на линијама на територијама држава страна уговорница, у свим комбинацијама, и по било каквом редоследу;
- в) изоставе слетање у било које место међуслетања или место даље;
- г) пребаци саобраћај са било ког од својих ваздухоплова на своје друге ваздухоплове у било ком месту на линијама; и
- д) користе сопствене или изнајмљене (са посадом или без посаде) ваздухоплове.

4. Одређени авио-превозиоци сваке стране уговорнице могу да опслужују свако место или места међуслетања и место или места даље, са коришћењем права пете саобраћајне слободе.

5. Одређени авио-превозиоци страна уговорница имају право да, приликом обављања или одржавања уговореног саобраћаја на одређеним линијама, склапају маркетиншке договоре о сарадњи, као што је договор о „подели кода”, са:

- а) авио-превозиоцем или авио-превозиоцима државе једне или друге стране уговорнице; и
- б) авио-превозиоцем или авио-превозиоцима треће државе, под условом да та држава одобрава или дозвољава одговарајуће аранжмане између авио-превозилаца друге стране уговорнице и осталих авио-превозилаца у саобраћају за, од и преко те територије.

Надлежни органи за ваздушни саобраћај страна уговорница прихватају ове договоре, под условом да сви авио-превозиоци који учествују у таквом договору:

- а) поседују потребне дозволе и саобраћајна права;
- б) испуњавају услове који се обично захтевају таквим договорима; и
- в) у вези са продајом превозних докумената, да јасно назначе купцу на месту продаје који од авио-превозилаца обавља саобраћај на одређеном делу линије и са којим авио-превозиоцем или авио-превозиоцима купац ступа у уговорни однос.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије-Међународни уговори”.